

[Morten Lange.]

struktur, hvilket bl. a. viser sig ved, at kornarealet i de år, vi har haft kornordninger, har haft en almindelig tendens til stigning. Jeg anser ikke en sådan stigning for at være særlig ønskelig og særlig rationel; det er højst sandsynligt, at vi ville have haft et bedre dansk landbrug, hvis kornarealernes stigning havde været mere begrænset.

Hvad angår kornordningens øvrige skavanker, skal jeg også denne gang afholde mig fra en længere udredning; de er fremhævet så tit. Jeg skal blot udtrykke en glæde over, at man efter den eksisterende kornordning både i Grønland og på Færøerne åbenbart kan have fordelene af at få udenlandsk mel i stedet for dansk; så har kornordningens indretning dog altså enkelte fordele for dele af riget. Man kan åbenbart bage bedre franskbrød på Grønland, end man kan i Danmark, og selv en så skæv lov kan altså have sine fordele.

Vi har til det, om jeg så må sige, store og omfattende lovforslag, som er det centrale i komplekset af alle disse støtteordninger, stillet et enkelt ændringsforslag, idet vi har ønsket, at tilskuddet til gødning på 50 mill. kr. skulle erstattes med et tilskud til opførelse af kostalde. For mig ligger det ganske klart, at gødningstilskuddet i sin hovedmasse, naturligvis ikke helt, men dog i sit væsentlige, er en støtte til det korndyrkende landbrug, som efter kornordningens indhold i forvejen har en ganske god fordel af det samlede kompleks af lovforslag, der her er fremsat. Det er allerede af den grund — så vidt jeg kan se — ganske rimeligt, at søge disse penge anvendt på anden måde.

Man kunne naturligvis stille forslag om at spare dem, men for at holde os inden for rammebeløbene ud fra en slags princip i retning af, at der åbenbart er truffet en overenskomst om denne størrelse, har vi syntes, det var rigtigst at foreslå en anden disponering, og vi har ment, det var rimeligt, om man anvendte et beløb af denne størrelsesorden til investering i staldbyggeri, fortrinsvis til opførelse af kostalde.

For det første mener vi fra mit partis side, at en sådan investering ville være fornuftig ud fra det meget stærke krav om en rationalisering af vor kvægavl, som givetvis må være et af de vigtigste krav til en

landbrugsordning, og samtidig kunne det jo være overordentlig tiltalende, om dog nogle af disse mange penge — og det er jo store millionbeløb, det drejer sig om — blev konverteret til noget fast, til noget værdifast, som man kunne have glæde af i årene fremover; det ville for mig føles væsentlig sikrere end at udlodde disse penge i kontanttilskud af den ene eller den anden art, som jo dog trods alt har en overordentlig flygtig værdi.

Jeg får hyppigt at vide, at hvis vi bare vil komme med pengene, så skal landbruget nok finde frem til de rigtige investeringer, og den slags fromme regler er naturligvis også gode at følge, men det skader nu ikke, om man somme tider lader fromheden følge af nogle reskripter; det styrker somme tider moralen. Jeg tror, at en sådan ændring ville være rimelig.

Jeg har forstået på de ordførere, jeg har hørt, at begejstringen for ændringen er ret så moderat, men jeg er ikke sikker på, at vi ikke her har taget fat i et område, som ved en senere lejlighed vil komme ind i billedet; det er formodentlig en omlægning af lovgivningen, som der på længere sigt vil være fremtid i.

Lovforslaget indeholder også hele spørgsmålet om hjemmemarkedsordningen, og dér er der jo blevet skabt lidt mere ræson i spørgsmålet om smørordningen eller mejerisektoren, som hele tiden har været så fordelagtig, hvad angår dette folketings arbejde, at landbruget i hovedsagen har kunnet klare sine egne problemer og lægge sin egen orden op.

Hvad angår de øvrige områder, forekommer det mig ganske klart — og det kan også ses af en række af de bemærkninger, der er blevet fremsat her i dag; f. eks. om det udmærkede slagteri i Vejle — at det må være på tide, at landbruget skaffer orden i sit eget hus, hvad angår afsætningsforholdene, sådan at vi kan nå frem til lignende forhold som dem, der gælder for smørsektoren eller mejerisektoren; det er ikke til fordel for landbruget med den slags kaotiske afsætningsforhold, som nødvendiggør lovgivningsmæssige indgreb i prisdannelsen; det ville være overordentlig ønskeligt, om man kunne tage sig sammen og få mere klaring på dette område.

Jeg vil dog sige, at meget tyder på, at